

Какво представлятъ любовъта и умразата въ живота? Тъ сѫ две дъщери на единъ и сѫщъ баща, които иматъ единъ и сѫщъ стремежъ, но въ противоположни посоки. Онзи, който те обича, и онзи, който те мрази, еднакво се интересуватъ отъ тебе. Кѫде то мръднешъ, и двамата те следятъ. И единиятъ, и другиятъ искатъ да знаятъ, кѫде ходишъ, какво правишъ. И двамата ти пишатъ любовни писма. Единиятъ пише: Слънце на моя животъ, откакъ те видѣхъ, ти огрѣ всичкитъ ми кѫтчета, стопли душата ми. Безъ тебе не мога да живѣя. Другиятъ пише: О, ти мое препятствие, мое нещастие. Когато помисля за тебе, или като те видя, настрѣхвамъ отъ ужасъ. Ти ме водишъ въ дъното на ада.

Сега, ти четешъ и едното, и другото писмо и търсишъ начинъ да ги примиришъ въ себе си. Това нѣщо става всѣки денъ въ самия човѣкъ. Дойде една свѣтла мисъль въ него, и той се повдигне. Дойде една мрачна мисъль, и той падне на дъното на ада. Следъ това седи и мисли, дали наистина е слънце на живота, безъ което хората не могатъ, или е страшилище на живота, което ги води въ ада. Ти не знаешъ, радостъ ли носишъ на хората или страдания. Единъ денъ мислишъ, че си добъръ, че може да излѣзе нѣщо отъ тебе. На другия денъ казвашъ, че не си добъръ, че нѣма да настешъ човѣкъ. — Защо става това? — За-